

«Καλά, τι έκανε αυτός; Αυτός στη μισή ακολουθία ερχότανε»

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο υποτακτικός είναι βασιλιάς, δεν ελέγχεται.

Ξέρετε πως ήμουνά τότε, όταν ήμουν υποτακτικός; Ήμουν αετός!

Ο υποτακτικός δεν έχει λογοθέσιο, δεν έχει τελώνια, διότι έχει το μητρώο του λευκό, δεν μπορούν να σε πιάσουν οι δαίμονες· εννοώ, όταν κάνεις υπακοή.

Γιατί μας είπε κι ένα λόγο ο Γέροντας: «Αν δεν γίνεις καλός υποτακτικός, καλύτερα να μη γινόσουν καλόγερος»! Βαρύς ο λόγος αλλά την αλήθεια λέει.

Ο άγιος Δοσίθεος πόσα χρόνια έκανε; Η τρία η τέσσερα χρόνια έκανε, αλλά τι υποτακτικός ήτανε! Και αγίασε! Και όταν ζήτησε από τον Μέγα Βαρσανούφιο:

«Γέροντα, απόλυσέ με, δεν μπορώ» (πέθανε φθισικός), του λέει: «Ύπαγε, τέκνον, εν ειρήνη, παραστηθι τη Αγία Τριάδι και πρέσβευε υπέρ ημών».

Το άκουσαν οι άλλοι Γεροντάδες. Λένε: «Καλά τι έκανε αυτός; Αυτός στην ακολουθία, στη μισή ακολουθία ερχότανε».

Κι όταν κατόπιν πήγε ένας άλλος Γέροντας σ' αυτό το μοναστήρι, στού Αγίου Σερίδου το μοναστήρι, και παρεκάλεσε τον Θεό να δείξει τους αγίους, οι οποίοι αγίασαν σ' αυτό το μοναστήρι. Κι όλους τους είδε.

– Μα είδα, πατέρες, είδα κι έναν νεώτερο, λέει.

– Πως τον λεν;

– Δεν ξέρω, δεν τον ρώτησα.

– Πες τα χαρακτηριστικά.

– Έτσι κι έτσι.

– Α, ο Δοσίθεος είναι!

Βλέπετε λοιπόν; Αλλά τι υπακοή έκανε αυτός ο άνθρωπος!

Ο υποτακτικός δεν φοβάται Θεό, όχι ότι είναι αθεόφοβος, όχι· «η πολλή αγάπη έξω βάλλει το φόβο» (Α' Ιω. 4,18).

Παλαιά ο πάτερ-Μ. ήρθε στο σπίτι μας και έκτισε ένα τειχάκι από τούβλα μικρό, και μετά φύσηξε ένας πολύ δυνατός αέρας. Ξαναήρθε αργότερα στο σπίτι μας και, δεν ξέρω, ηθέλησε να χαριεντισθεί με μένα. Και μου λέει: «Πως αυτό το ντουβάρι δεν έπεσε;» Του λέω: «Να σου πω. Όταν έφυγες εσύ, επήγα εγώ και το ευλόγησα και είπα, η ευχή του Γέροντός σου, και αυτό το στερέωσε· ειδάλλως εσύ δεν αξίζεις τίποτα».

Αλλά δεν είναι αυτό. Το ιστορικό φανερώνει, να πούμε, ότι, όταν άκουσε το όνομα του Γέροντά του, άστραψε το πρόσωπό του, έλαμψε. Και λέω, όντως αυτοί οι άνθρωποι είναι όντως υποτακτικοί.

Αυτός ο οποίος κάνει υπακοή, αυτός βραβεύεται, αυτός αμείβεται, αυτός στεφανώνεται. Και ο πρώτος (ο εντελλόμενος) βέβαια, αλλά περισσότερο ο υποτακτικός. Διότι ο υποτακτικός είναι ο ίδιος ο Χριστός, μιμείται τον Χριστόν.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ

